

کاوشی در عقدنامه‌های عهد قاجار در ایران

مهران هوشیار

دانشجوی دکترای پژوهش هنر دانشگاه شاهد
مدیر گروه صنایع دستی مؤسسه آموزش عالی سوره

سلیمان سعیدآبادی

عضویت علمی مؤسسه آموزش عالی سوره

چکیده

پژوهش حاضر به منظور مطالعه عقدنامه‌های سنتی ایران و نگاهی به چگونگی ثبت و ضبط اسناد ازدواج ایرانیان انجام گرفته است. اسنادی که براساس نمونه‌هایی به دست آمده تاریخ پیش از اسلام به عنوان سنتی ارزشمند در هنگام عقد و ازدواج رواج داشته است و متناسب با ارزش و معنویتی که برای این اتفاق در نظر گرفته می‌شد، ثبت و ضبط می‌شده است. این اسناد از ابعاد تربیتی گسترده و مفاهیم زیبایی شناسانه خاصی بهره‌مند بودند که در دوران بعد، الگوی بسیاری از نمونه‌های مورد استفاده در هنر کتابت قرار گرفته است.

اطلاعات مورد نیاز این تحقیق، متناسب با ابعاد تاریخی و مستندات موجود به روش کتابخانه‌ای گردآوری شده و به صورت موردي توسط پژوهشگران این متن تحلیل و توصیف شده است.

مهتمین نتیجه‌های که می‌تواند در انتهای این مطالعه کوتاه برای خواننده قابل استنباط شود، ذکر این حقیقت مهم است که امروزه اگر چه نیاز انسان معاصر به زیبایی، ظرافت و حسن، به دلیل پیچیدگی صنعتی و ماشینی دنیا مدرن بیشتر از گذشته احساس می‌شود، اما سرعت و شتاب بی‌سرانجام دنیای مادی او را از توجه، پرداختن و ثبت زیباترین و معنوی‌ترین لحظات زندگی خود محروم ساخته است.

وازگان کلیدی

عقدنامه، خوشنویسی، تذهیب، صحافی، قاجاریه

مقدمه:

آداب و رسوم ازدواج ایرانیان پیش از اسلام را می‌توان در اسناد به جای مانده از آیین زرتشتیان یافت. از جمله متون به دست آمده در آن دوران، دستورالعمل‌ها و تذکراتی است که پیرامون آداب زناشویی و فواید زندگی مشترک است و البته تأکید فراوانی بر دوشیزگی شده است.

با توجه به مطالعات و همچنین کاوش‌های باستانی در اسناد و مدارک تاریخی و جستجو در میان متون پازند و پهلوی، تعداد استناد به دست آمده مربوط به ازدواج ازشش مورد تجاوز نمی‌کند که همگی مربوط به دوره حکومت ساسانیان (۲۲۴ تا ۶۵۱ م.ق.) است. «در بررسی الواح سومری که در اواخر سال ۱۹۵۱ در موزه شرق باستانی استانبول توسط ساموئل کریمر انعام گرفت لوحی کاملاً سالم مانده بود که با مطالعه اولیه معلوم شد شعری در وصف عشق و جمال و نوعروosi پادشاه «شو-

سین» است که در حدود ۴۰۰۰ سال پیش در سرزمین سومر فرمان می‌راند. پس از بررسی دقیق‌تر متن این لوح مشخص شد که مضمون آن از کهن‌ترین ترانه‌های سروده شده توسط انسان در باب عشق و دلباختگی است. اما نه برای زن و مردی معمولی بلکه به منظور ثبت آیین مذهبی ازدواج مقدس میان پادشاه و عروس برگزیده‌او.» (ساموئل کریمر، ۱۳۴۰) نکته دیگری که در این میان حائز اهمیت و بیان است این که با بررسی اسناد مربوطه در آن دوران این نتیجه استنباط می‌شود که آمار طلاق بسیار کم و محدود بوده و این امر با عنایت به قوانین و آداب موجود در آیین زرتشت، نتیجه کراحت این موضوع و سختی و زشتی انجام این امر ناپسند نزد ایرانیان و پیروان دین زرتشت بوده است.

اسناد و قباله‌های دوران اسلامی

اشتراك فراوان مضامين و اعتقاد به وحدانيت و فطرت انساني، بين آيین زرتشت و دين اسلام، سبب شد که ايرانيان از جمله اولين ملل باشند که اسلام را با جان و دل درک كرده و آن را پذيرند. از ديگر نکات ويزه‌های که ازنظر خانوادگی و اجتماعی در دين اسلام مورد تأکيد قرار گرفته و ايرانيان نيز آن را باور داشتند امر ازدواج است که از نظر اسلام زمينه‌ساز تکامل دين برای مؤمنين است. ازدواج عملی است که بنا بر مشیت الهی از ذات

طبيعت نشأت گرفته است و اعطای نعمتی از جانب خداوند به انسان است تا او را كامل و زندگی را به کامش شيرین تر نماید. اين ارزش ديني خانوادگی در اسلام با احساس زيبايی شناسی ايرانيان هترمند، ادب دوست و خوش ذوق در هم آمیخت و اين ترکيب در نهايت زيبايی در اسنادي که برای ثبت واقعه خوش يمن ازدواج مورد استفاده قرار می‌گرفت، ظهوري ماندگار و تشبيت شده یافت. «لذا اين قباله‌ها و اسناد را نباید تنها از نظر شناخت تاريخ دودمان‌ها محک زد بلکه آگاهی‌های فراوان و سودمندی نيز در زمينه راه و رسم زندگی و انديشة مردم در قرون گذشته در آنها نهفته است.» (جمشيد بهنام، ۱۳۵۵) در اين قباله‌ها علاوه بر هنر خوشنويسی، نقاشی، ادبیات و تذهیب يخشی از تاورهای آیینی، دینی، سنتی و همچنین شیوه‌های معیشت زندگی و خانواده‌ها برای دست‌یابی به آرامش در پیوند مشترک ذکر شده است.

در متن قباله‌های ازدواج به دست آمده مربوط به قرون سوم و چهارم هجری به بعد رسم بر اين است که در ابتدا با ذکر آياتي از کلام الله مجید و حديثي از پمامبر اسلام (ص) و گاه نيز با اشعاري نفر و پرمعنا، اهداف ازدواج و فواید آن به زوجين يادآوري می‌شود. بنابراین جستجو در متن نگارش شده در اين اسناد به لحاظ ادبی حاوي اطلاعات با ارزشی است و از آنجا که اين اسناد مربوط به يکي از آداب مقدس بوده و جزو شادترین و پرمعنا ترین اتفاق زندگی مردم است، به زیباترین نحو تزیين شده و در بهترین شرایط به عنوان خاطره‌ای شيرين و به ياد ماندنی حفظ و نسل به نسل منتقل می‌شد.

دققت، حساسیت و ظرافت خاص در طراحی حواشی و تزیینات قباله‌ها همچون متون ادبی استفاده شده در آن، نهايیت فراست و کمال توجه صاحبان فن را باعث شده تا ظاهر و باطن قباله‌ها هر دو زيبا و قابل توجه باشد. با مطالعه متن بسياري از اين اسناد تاريخي نمونه‌هایي از ادبیات منظوم، ريمدار و حتى چند نمونه به اصطلاح موزيكال به خصوص مربوط به دوره قاجار یافت شده است. همچنین نمونه‌هایي که دارای ساختار ادبی پيچide و گاه نثری بفرنج هستند، یافت شده است. متن اين اسناد بهطور معمول (در بيشتر موارد) به ترتيب شامل موارد زير است:

۱- تحميديه

لحاظ زیبایی شناسی ارزیابی کرد. به هر صورت ذکر این نکته واضح است که اندازه و تعداد صفحات عاملی مهم در اختیار هنرمند است تا بیان خلاقانه خود را چگونه ارائه کند. برای مثال در اکثر اسناد طوماری و کتابچه‌ای، متن نوشتاری با توجه به محدودیت‌های فضای کار، کمی متمایل به چپ و نزدیک‌تر به پایین صفحه می‌باشد.

(تصویر ۲)

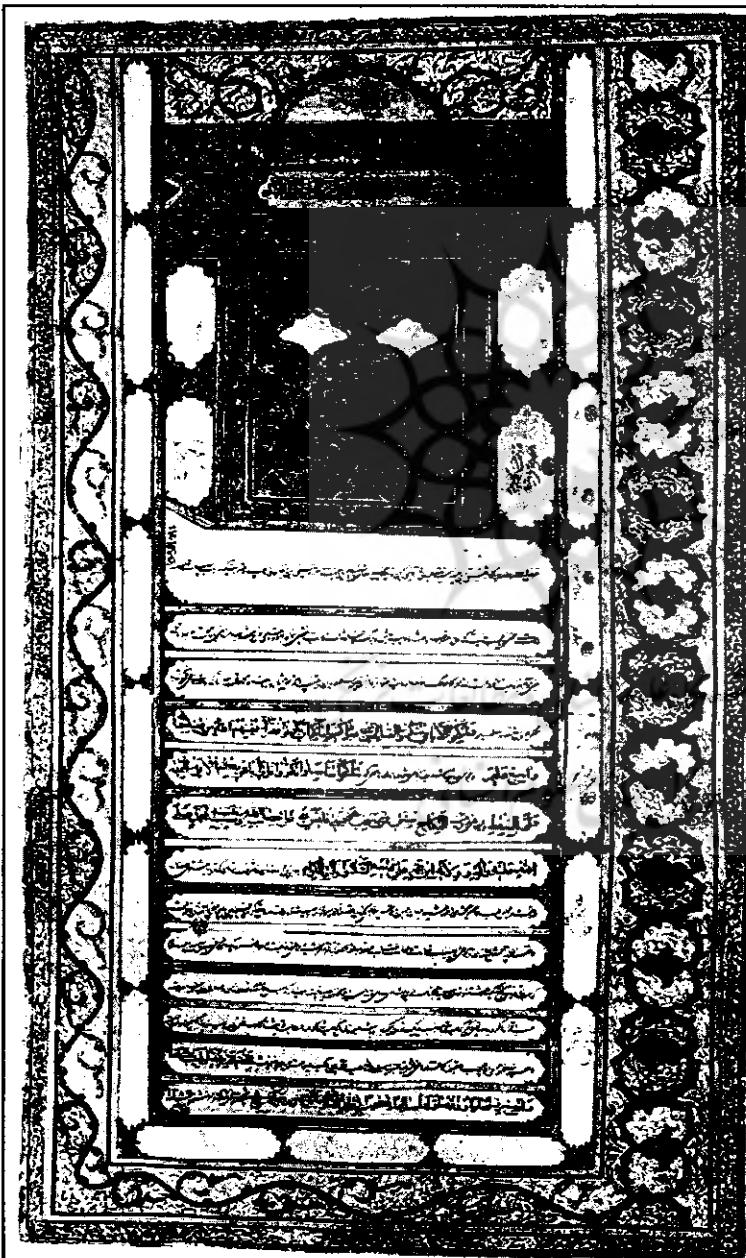
از دیگر مواردی که در نگاه و مطالعه نمونه‌های موجود، چشمگیر و قابل توجه است استفاده از عنوان‌نامه‌ها از نگاه و تشریح دقیق چندین شهرت خاص است که تعدادی از آنها متراffد نیز هست. عنوان‌نامه افتخار را می‌توان به طبقه‌بندی‌های رایج و دسته‌بندی‌های اجتماعی مربوط دانست که هر کدام به نوعی گویای موقعیت اجتماعی و سطح شخصیتی زوجین است.

به هر صورت می‌توان چنین استنباط کرد که قباله‌های ازدواج نیز همچون بسیاری از متون مقدس، ترکیبی از صورتی زیبا و عمقی پرمون است که جمعی از انسان‌های فرهیخته و حکیم در هر دوره‌ای از جمله روحانیون، ادبی و هنرمندان خوشنویس، مذهب، صحاف و غیره در تهیه آن نقش داشته‌اند. (تصویر ۱)

نگاهی به شکل و ترکیب ساختاری قباله‌های ازدواج
با کنکاشی در نمونه‌های مربوط به ادوار مختلف تاریخی و تنوع موجود در تقسیمات جغرافیایی می‌توان ساختار شکل‌گیری و نگارش این اسناد را در دو گروه عمده تقسیم‌بندی کرد.

- ۱- اسناد طوماری
- ۲- اسناد کتابچه‌ای

اگر چه در هر دو فرم موردنظر قالب دستور ادبی قباله‌ها یکسان است ولی از نظر ظاهر اثر هنری و ترکیب‌بندی ساختاری می‌توان هر کدام را در جایگاه خاص خود به

تصویر ۱- ازمجموعه محمدعلی کریم زاده که از نظر کیفیت کار می‌باشد در زمرة نمونه‌های برجسته یکصد سال پیش محسوب گردد. ۱۲۸۵ هجری قمری

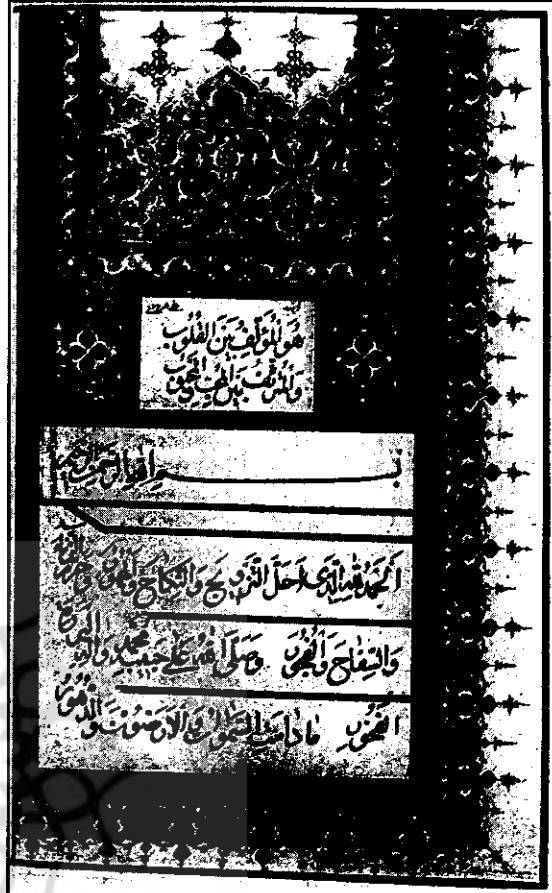
هنگامی که قبایله‌های ازدواج به عنوان یک اثر هنری مجرد، تزیینی و در عین حال با مفاهیمی زیبایی‌شناسانه به لحاظ ترکیبی و ساختاری و همچنین معنای کاربردی در جامعه مطرح می‌شود، مهرها و نشان‌های شخصی با گرافیک منحصر به فرد خود هویتی جداگانه به هریک از آنها بخشیده و ارزش و اعتبار خاصی به آنها می‌دهد. به نحوی که امروزه پس از گذشت سال‌ها از تاریخ شکل‌گیری این قبایله‌های زیبا و ماندگار، حضور برخی از مهرهای تصویرشده در جای این استاد تعریفی جداگانه و ارزشی صد چندان به آنها بخشیده است.

(تصویر ۴)

مهرها و نشانه‌هایی که گاه از اعتبار و جایگاه والای حکومتی، سیاسی یا محبویت صاحب سند نزد جامعه حکایت می‌کند و به اندازه خود قبایله دارای ارزش و اهمیت تاریخی است و اگر چه این مهرها فضای محدود و کمی را در مقایسه با حجم تزیینات و متن قبایله به خود اختصاص می‌دهند اما با توجه به مطالب ذکر شده در فوق حاوی اطلاعات، مستندات تاریخی، علمی و ارزشی بسیاری هستند. از سوی دیگر حضور این مهرها تأییدیه‌ای بر حقانیت، اعتبار و بیان رسمیت این استاد برای آیندگان است. بهویژه هنگامی که در برخی موارد و به سبب تخریب‌های ناخواسته استاد در طول زمان، هیچ نشانی از نام و مشخصات زوجین و حتی شاهدان مراسم عقد وجود ندارد، به ناگاه حضور یک مهر بر روی عقدنامه در این شرایط اطلاعات ذی قیمتی را از نظر تاریخی، فرهنگی، اجتماعی و حتی زیبایی‌شناسی برای ما عیان می‌سازند. با مطالعه بر روی این مهرها و استاد تاریخی بهجای مانده می‌توان صاحبان این نشان‌ها را که شاهد عقد بودند به دو بخش عمده تقسیم کرد:

- ۱- نمایندگان عروس و داماد که بر طبق قوانین الهی مراسم را اجرا می‌کردن و در طول برگزاری مراسم به عنوان ساقدوش، عروس و داماد را همراهی می‌کرند.
- ۲- شاهدانی که در تأیید و ثبت عقدنامه حضورشان الزامی بود و رسمیت و سندیت عقد به تأیید آنها مرسید و ثبت امضاء و مهرشان بر پای استاد ازدواج واجب می‌بود.

نکته حائز اهمیت آن که مطالب موجود در «مهرهای ثبت شده بر پای این استاد گاه تنها بیان‌گرnam صاحبان مهر

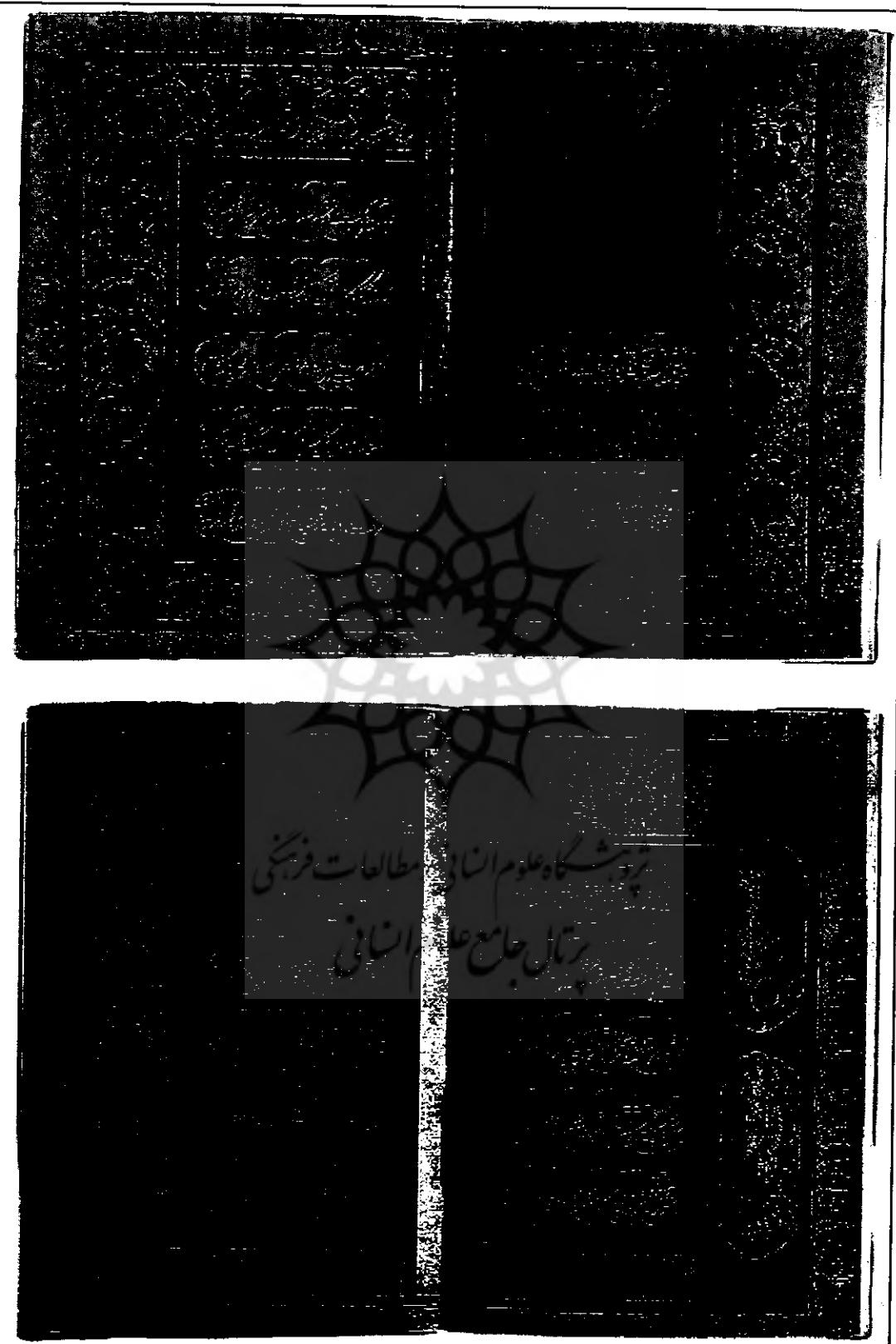
تصویر ۲- نمونه‌ای از قبایله‌های کتابچه‌ای اوایل قرن ۱۴ هجری قمری، اثر استاد علی درودی.

در این قبایله فرم تزیینات متن اصلی را به گوشة پایین سمت چپ محدود کرده است. از سوی دیگر بررسی در نمونه‌های مصحف مناسب با اندازه کتابچه‌ها امکان فعالیت در محدوده فضای موجود، ویژگی‌های مشترکی را در این آثار معرفی می‌کند که با الگوهای تزیینی که در هنرهای نگارگری و تذهیب ایرانیان قدیم سراغ داریم، مطابقت کامل دارد.

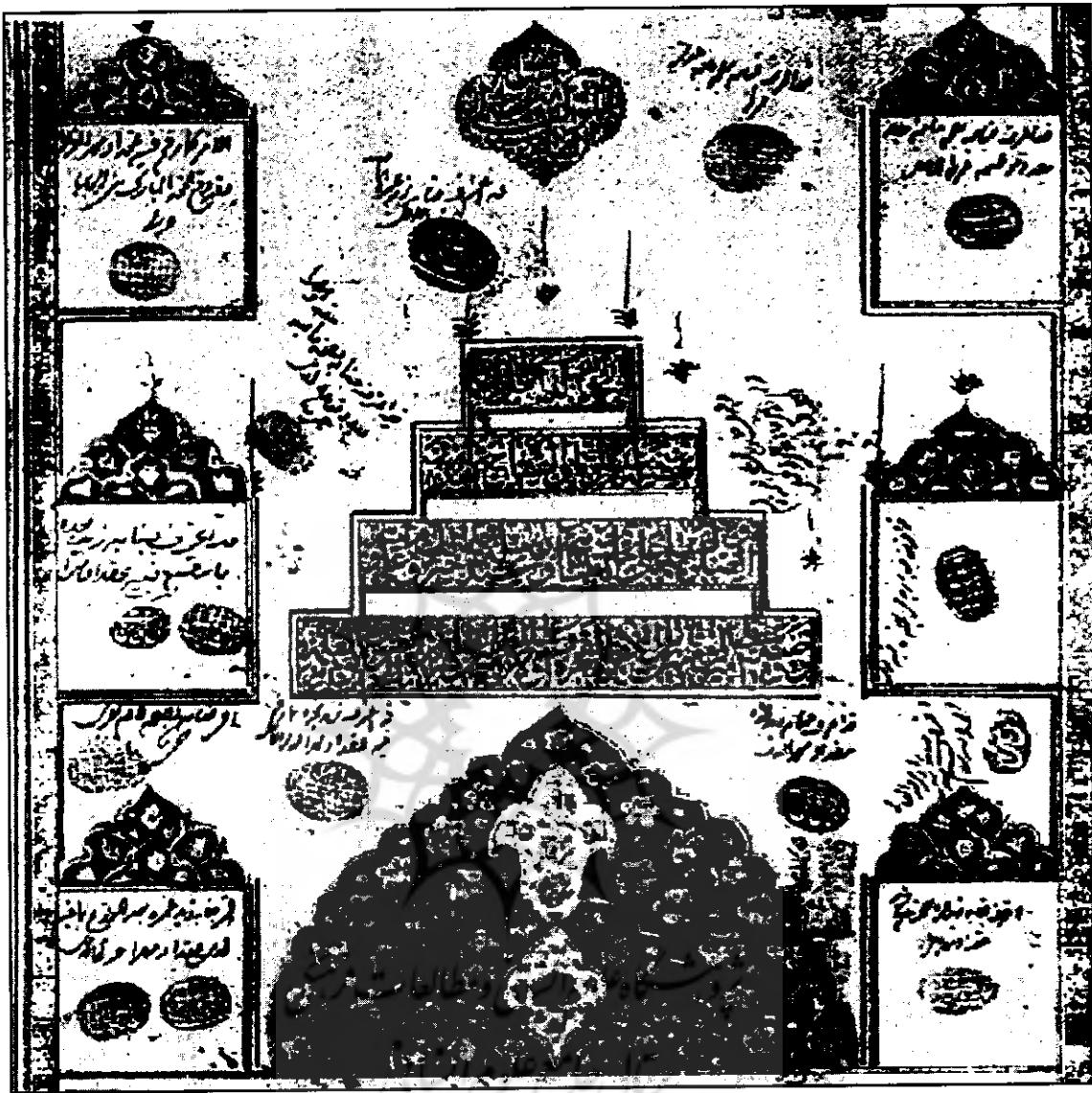
(تصویر ۳)

عناصر جانبی و تزیینی بکار رفته در استاد ازدواج

«مهر و نشان، یکی از مهمترین و تأثیرگذارترین اشکال تصویری در طول تاریخ هر تمدنی است که به صورتی مستند، شرایط اجتماعی، اقتصادی و سیاسی جامعه را بیان می‌کند.» (محسن احتشامی، ۱۳۸۳)

تصویر ۳ - نمونه ای از عقد نامه های کتابچه ای منسوب به میرزا امیر مشیرالدوله، ۱۹۱۸ میلادی

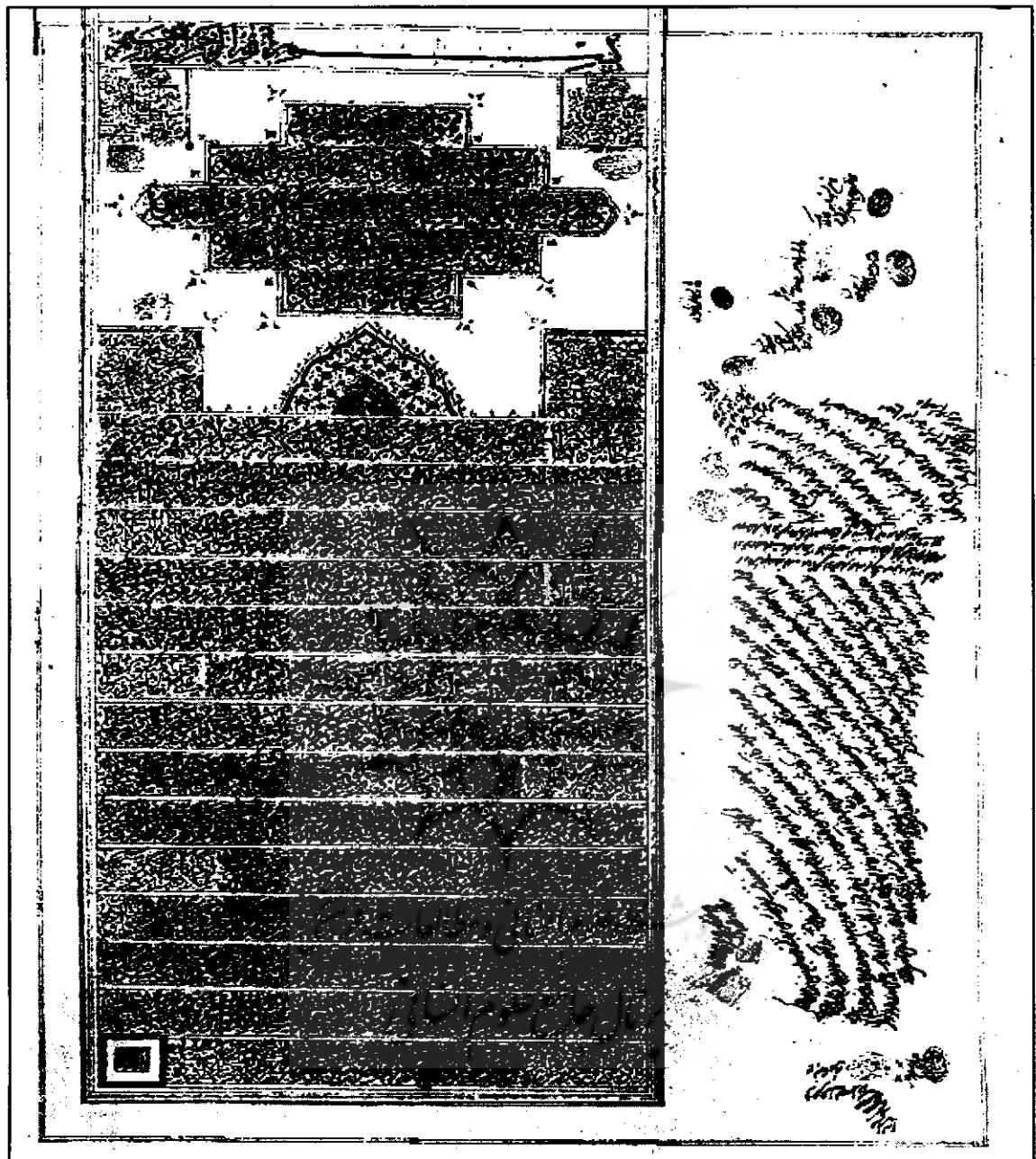
تصویر ۴- فضاهای اختصاص یافته شده برای ثبت مهر شاهدان عقد، در این عقدنامه به نحوی زیبا فضاسازی و تزئین شده است

خاص، استقلال مالی او را حفظ می‌کند. در اسناد و قباله‌های بررسی شده، چنین به نظر می‌رسد که سکه، طلا، نقره، باغ و زمین و حتی پارچه ابریشم و پوشاك نیز تحت عنوان پیش کش، مهر عروس می‌شود.

جدایی یا طلاق نیز اگر چه در تمامی فرهنگ‌ها جزء تلخ‌ترین و متأثرکننده‌ترین وقایع است، اما مهم‌ترین حقیقتی است که مردمان هر جامعه‌ای در زندگی مشترک، با آن دست و پنجه نرم می‌کنند. در اسلام نیز با وجودی که امر طلاق ناپسند و نامطلوب شناخته شده است اما در مواردی که هیچ راه دیگری برای تداوم

بوده و تنها نقش امضاء و اثر انگشت را بازی می‌کردد، اما در برخی موارد از آن فراتر رفته، حاوی ادعیه، احادیث، اسماء مبارک ائمه و یا حتی نذر و نیاز و درخواست‌های شخصی و متفاوتی بود.» (محسن احتمامی، ۱۳۸۲) به همین منظور گاه شاهد اختصاص فضاهای خاصی برای ثبت مهرها در میان برخی اسناد هستیم. (تصویر ۵)

از دیگر بخش‌های حائز اهمیت در متن قباله‌های ازدواج، بخشی است که در آن میزان مهریه عروس ثبت می‌شود. این رسم از قوانین رایج در ازدواج‌ها، اگر چه در بسیاری از آیین‌ها و ملل نیز رواج دارد، بیانگر توجه ویژه اسلام به جایگاه زن و مقام خانواده است که در شرایط

تصویر ۵- از مجموعه برویز اوصیاء در فضای سمت راست این قباله فضایی برای ثبت امضاء شاهدان و یادداشت‌های بعدی در نظر گرفته شده است. پیچیدگی شیوه نگارش خط نگارشی موجود در این قباله "شیوه توأمان" نیاز به هرگونه تزئین اضافی را از بین برده است. ۱۲۵۷ هجری قمری

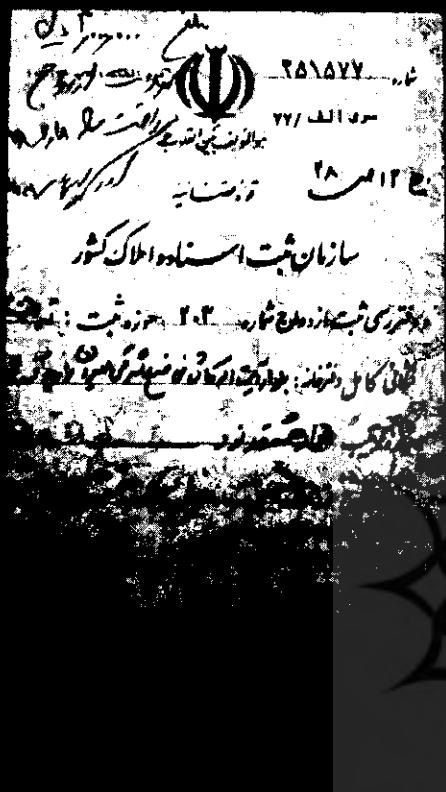
هر صورت «در بررسی اسناد تاریخی مربوط به ثبت ازدواج و قبایله‌های مربوطه در مواردی خاص به اسنادی برمی‌خوریم که بر روی آنها کلماتی به منظور ابطال ارزش آن سند از تاریخ مشخصی به بعد درج گردیده است که باطل نمودن اعتبار این اسناد در حکم طلاق است. نکته جالب توجه در بررسی این گونه از قبایله‌های و حفظ زندگی مشترک وجود نداشته باشد، این امر پیشنهاد و توصیه شده است تا حدی که در کتاب مقدس ما مسلمین؛ قرآن کریم، سوره‌ای به این مفهوم اختصاص داده شده است. در احادیث پیامبر گرامی اسلام؛ حضرت محمد مصطفی (ص)، در رابطه با این مورد چنین آمده است، که طلاق عرش خدا را به لرزو در می‌آورد. به

ازدواج که به طلاق منجر گردیده و باطل شده‌اند، آن که در هنگام جاری شدن خطبه طلاق، به جای ثبت مهر و امضاء شاهدان، ناپدید کردن و از میان برداشتن مهر و امضاء شاهدان ازدواج رسم بوده است که این عمل نیز به نوعی بیانگر خاتمه و ابطال نمودن آن وصلت بوده است.» (جمشید بهنام، ۱۳۵۵) همانند اقدامی که امروزه برای باطل نمودن اوراق بهادر و چک‌های بانکی در جامعه رایج است.

نتیجه‌گیری

آنچه در انتهای به عنوان نتیجه می‌توان به آن اشاره کرد این است که در جامعه مدرن و ماشینی امروز، متأسفانه مقام و منزلت ارزش‌های سنتی مورد بحث در زیباترین آداب و رسوم مطرح در خانواده روز به روز کمرنگ‌تر شده و جای خود را به تجملات و تشریفات زودگذر و فانی داده است. پدران ما ازدواج را امری روحانی و ودیعه‌ای الهی می‌دانستند و بیشتر از هر موضوع دیگری به قدسی بودن آن توجه داشتند، هر چند که در آن مادیات را نیز در نظر گرفته و حتی طلاق را هم پیش بینی می‌کردند. قبائل‌های ازدواج طوماری و کتابچه‌ای، اگر چه امروز تنها جنبه تزیینی داشته و به عنوان یک اثر هنری نگهداری می‌شوند اما می‌توانند تأثیر خوبی برای الگوسازی در امر ثبت عهد و پیمانی که میان زوجین بسته می‌شوند، داشته باشند. گذشته از این، ارزش هنری این قبائل‌ها از نظر خطاطی، تذهیب و طراحی، همچون دیگر مکاتب و نمونه‌های هنری بر جای مانده از میراث فرهنگی و هنری، جذاب و معتبر است. اما امروزه قبائل‌ها و اسناد یکی از محترم‌ترین و روحانی‌ترین پیمان‌های الهی و انسانی یعنی ازدواج، در برخورد با سرعت زمان و

پیشرفت صنعتی و تکنولوژی روز ارزش، حرمت و اعتبار مفهومی و حتی ظاهری خود را از دست داده و در عمل هیچ تفاوتی با اسناد مسکونی و یا شناسنامه‌های چاپ شده و مجلد نمی‌کنند، در اسناد و قبائل‌های ازدواج امروزی جدای از ذکر و ثبت چند آیه و حدیث که به صورت فرم و متنی از پیش چاپ شده و بی روح از نظر حسی و زیبایی‌شناسی و همچنین ثبت چند نقش و نگار تکراری و رنگ و رو رفتۀ تذهیب مانند در حاشیه صفحات، چیز دیگری از ارزش، اهمیت و هویت هنری که بیانگر توجه به این امر خداپسندانه باشد، یافت

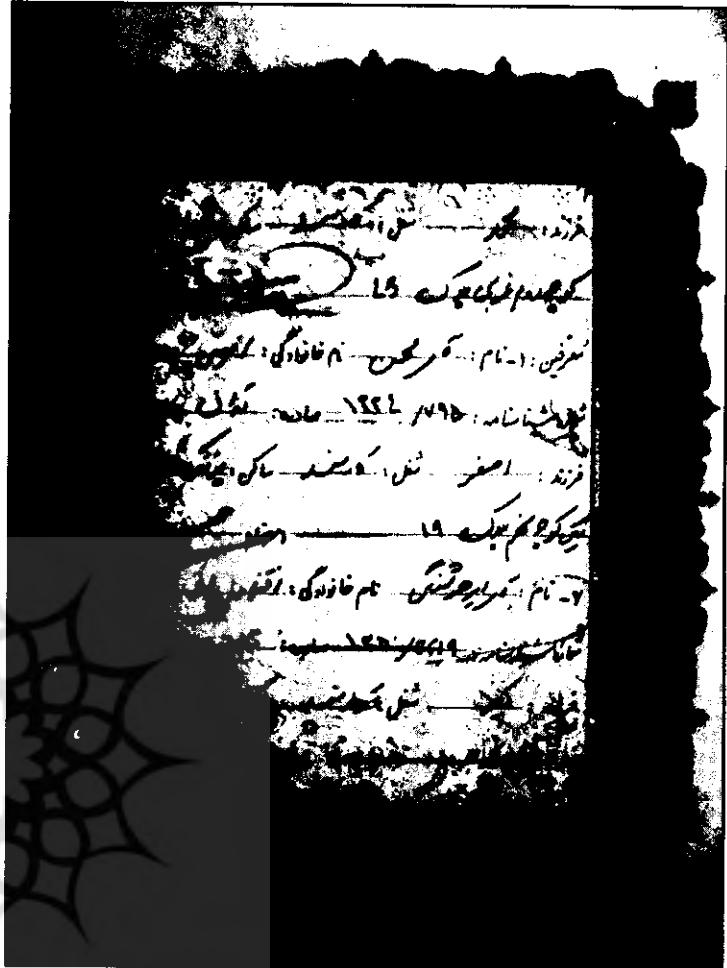
تصویر ۶- نمونه‌ای از عقدنامه‌های کتابچه‌ای معاصر

نمی‌شود و همه چیز در حد ساختاری از پیش تعیین شده، تکراری، ماشینی، قابل تکثیر و بی روح تنزل یافته و هیچ نشانی از شور، عشق، هیجان و اهمیت چنین اتفاق فرخنده، به یاد ماندنی و تکرار ناپذیری مشاهده نمی‌شود. (تصویر ۶)

شاید نگاهی مoshکافانه، بی غرض و مجده به آداب، رسوم و سنت‌های ارزشمند بر جای مانده از گذشته، آمیزه‌ای از اعتبار، هویت، زیبایی و هنرهای کاربردی را در بطن جامعه مطابق با آیین ملی و آداب دینی و اسلامی ما احیا کند.

منابع:

- ۱- احشامی، محسن. مهرهایی از جنس عشق. تهران: کتاب خورشید، ۱۳۸۳.
- ۲- بهنام، جمشید. قباله های ازدواج در موزه نگارستان. بخش مقدمه: تهران: نگارستان، ۱۳۵۵.
- ۳- کریم، سامول. الواح سومری. ترجمه داود رسائی. تهران - نیویورک: فرانکلین، ۱۳۴۰.

تقدیر و تشکر

در انتها لازم است تا ضمن تقدیر و تشکر از تمامی پژوهشگران عاشق و دلسوز فرهنگ و هنر ایرانی که عطش ذهن خلاق و اندیشه را با تحقیقات اصولی و عمیق خود سراب نموده و با هر نتیجه علمی که از پژوهش خود به برگهای تاریخ می‌افزایند سربلندی و افتخار را برای ایرانیان می‌گسترند و از گسانی که در این بازنگری اسناد تاریخی ما را یاری کردن سپاسگذاری نماییم. دکتر مهدی پورضاییان که اعتبار علمی این تحقیق به لحاظ اصول نگارش مدیون درایت و نکته سنجی ایشان است.

دکتر امیرحسین ذکرگو که مطالعات و یافته‌های خود را در این مهم به جامعه هنری تقدیم نمود. سرکار خانم سیما افتخاری راد که در تنظیم و نگارش متن تحقیق ما را یاری داد.
